

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: LXIII. Docendi sunt Chr[ist]iani/ q[uod] dans paup[er]i/ aut mutua[n]s
egenti/ melius facit/ q[...] si venias redimeret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

Pater autē Concl: Quia p̄ceptū dei infinita dignitate p̄stat, eo
q̄d per hominē quocūq; permutitur, ac nullo modo p̄cipitur,
Cū illic sit meritū, hic nullum.

Hic obijciuntur.

¶ At veniē redimūtur per p̄iū opus, puto contributionē ad
fabricā: vel captiuorū redēptionē: ergo sunt meritorie. R̄ndeo
Non loquor de opere, sed de venijs, nam opus illud poterat
fieri sine venijs, non em̄ alligatur necessario venijs. Veniē autē
sine opere concess. nihil conferūt, sed tātūmodo auferūt. Op̄
autē sine venijs conferūt: quia illic n̄ra re: ipimus, hic damus. Et
ideo illic carni, hic seruitur spiritui, Et breuiter illic naturæ, hic
facit gr̄a, quare veniē leorū sumptū sunt incompatibiles ad
opus misericordiē. Item opus sine venijs purius est, q̄ cum
venijs, & veniē sunt operis aliq̄d vitū: quia recipit mercedem
suam, imo plus p̄ mercedē suā. Sanctius itaq; agerent, si nude
contribuerent, & non p̄pter venias, Non q̄ veniē sine male
& noxiē: Sed q̄ abusus peruersus nocet, dū tale opus non fas
cerent: nisi veniē essent, ac sic finis operis huiusmodi sit venia,
im̄o ip̄e homo, qui querit q̄ sua sunt, cū deberet opus p̄pter
deū & gratis facere, & venias nōn aliter acceptare, q̄ gratis sibi
non p̄pter contributionē datur: vt sic ille venias non em̄ant,
nec illi vendāt, oportet em̄ v̄t vobisq; esse gratuitā donationē,
vel erit manifesta Simonia & venditio n̄p̄missima. Sed q̄ hęc
populo dicit: q̄n̄ d̄r, Imponē gratis, & ego concedō gratis.

Itē, Timendū ne per illā ordinis peruersitatē magna in ecc̄
lesia alatur idolatria, Quia si populus doceatur p̄pter penas
sū euasione contribuere (q̄d ip̄ero non fiat, & si mul̄i forte sic
intelligāt) tūc clarū est, q̄ non p̄pter deū contribuūt, & erit tūc
mor̄ penarū, seu p̄ena Idolorū eorū, cui sic sacrificant, Q̄d si ita
fieret, tale aliq̄d malū ageretur in Ecc̄lesia, quale osim̄ in Roma
nis gentilibus agebat, Q̄n̄ febr̄i & alijs leuis & noxijs numinib̄
bus seruebant ne lederent, Ideo hic v̄glandū p̄ populo, & tā
dubia atq; periculosa, negocia vix doct̄issimis committēda.

CON: LXIII.

Docendi sunt Ch̄riani/q̄ dans paup̄i/aut mutuās
egenti/melius facit/q̄ si venias redimeret.

¶ Hanc sic pono p̄pter rudes, nā satis ex p̄dictis patuit. Hęc
autē concl: cū duab̄ p̄cedentib̄ & sequētib̄, non ego p̄ im̄
aut solus, Sed om̄es & tota Ecc̄lesia tenet, nisi q̄ solus populus
hęc nūq; audit, forte timetur, ne nimis cito intelliger. t. tā ap̄ta
Lij

& solidā veritatē, Nam & S. Bona: & ceteri om̄s, quādo i hae
materij agentes sibi ip̄s opponerent, ergo omittēda sunt reliq̄
bona opa, Respondent vnanimiter, neq̄ q̄, Quia cetera bona
opera sunt meliora, q̄ ad p̄miū essentiaē obrinendū, Patet era
go conclusio, Cū hoc illi dicāt, qui tamē asserūt indulgentias
esse thesaurū meritoꝝ Ch̄i & Eccl̄ie. ¶ CON: XLIII.

Quia per opus charitatis/crescit charitas/& fit hō
melior/Sed per venias nō fit melior/sed tātūmo a
pœna liberior.

Patet, Quia solū remissio pœnarū ibi datur, nec indulgētię
plus valent, vt etiā om̄s concedunt, q̄ vt tollāt pœnas, At ab-
latio pœnæ non facit bonū, siue meliorē in charitate.

¶ CON: XLV.

Docendi sunt Christiani/ q̄ qui videt egenum/ &
neglecto eo dat p veniis/nō indulgētijs Papę/sed
indignationē dei sibi vendicat.

Quia peruerit ordinē suprapositū & contra id agit Ioan:
Si quis viderit fratrem suū necessitatē h̄re, & clauerit viscera sua
ab eo, quōto manet i eo charitas dei: Hanc autē necessitatē nostri
Sophistę interpretant extremā, scz, vt charitati nūq̄ vel rarissimē
melocūfaciant op̄andi, cū tamē ip̄i, si in necessitate essent non
extrema, sed prima, vellent sese iuuari, alios v̄o volūt iuuare,
cū tā exhalaret spiritū, Optimi sane Theologi & Ch̄iani, qui
faciant hoc hominib⁹, qd̄ sibi vellent fieri,

¶ CON: XLVI.

(libera/non p̄cepta.

Docendi sunt Christiani/ q̄ redēptio veniarū est

Satis id supra dixi, Q̄ venię sunt de nūero eorū, q̄ licēt, nō
autē eorū, quę expediūt, Quo mō in ver: lege libell⁹ repudij sa-
crificiū Zelotypie, Et in no: lege, lites & iudicia p̄pter infirmos
imō, p̄pter duritiā v̄ram, inquit Ch̄us, Quę quicūq̄ egerit, to-
terat pot⁹ q̄ cōmēdat, imō vt Glo: dicit li: v. de pe: & re: Qd̄
autē & multi alij meli⁹ facerent, vt p̄ se satisfacerēt, & nō redime-
rēt venias, quāstū non nisi criminosi redimere op⁹ h̄nt.

¶ CON: XLVII.

Docendi sunt Christiani/q̄ nisi supfluis abūdēt/
necessaria tenētur dom̄ij suę retinere/ & nequaq̄
p veniis effundere.

Quia Ap̄lus dicit, Qui suis & maxie domesticis nō puidet,
fidē negauit, & ē infideli deterior, Sed sūt multi, qui nec panē